

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/41/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111244375
Dátum vydania rozhodnutia:	30.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1111244375.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T., bývajúcej vo P. zastúpenej Advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského ul. č. 2, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Národnou bankou Slovenska, so sídlom v Bratislave, ul. Imricha Karvaša č. 1, o zaplatenie náhrady škody 540 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 24 C 177/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2015 sp. zn. 3 Co 144/2015, 3 Co 145/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2015 sp. zn. 3 Co 144/2015, 3 Co 145/2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 11. marca 2015 č.k. 24 C 177/2011-258, o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením z 11. marca 2015 č.k. 24 C 177/2011-258 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 € [podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)] za odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 30. októbra 2014 č.k. 24 C 177/2011-221, ktorým okresný súd zamietol návrh žalobkyne na podanie prejudiciálnej otázky súdnemu dvoru Európskej únie a žalobu žalobkyne o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovanej pri vykonávaní dohľadu nad činnosťou Podielového družstva slovenské investície (ďalej len „družstvo“) podanú v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolania žalobkyne rozsudkom z 24. septembra 2015 sp. zn. 3 Co 144/2015, 3 Co 145/2015 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Vo vzťahu k uzneseniu o súdnom poplatku uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 1. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 €; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj

súdny poplatok za odvolanie vo veci samej ak bolo podané po tomto dátume. Podaním odvolania vznikla žalobkyni poplatková povinnosť a súd prvej inšancie jej podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona o súdnych poplatkoch, správne vyrubil poplatok 20 €. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inšancie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

3. Proti tomuto rozsudku, do výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inšancie o poplatkovej povinnosti, podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti a taktiež uznesenie okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím jej (postupom súdov nižších stupňov) možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), majúci spočívať v nedostatočnom odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, v ktorom absentoval dôvod vyrubenia súdneho poplatku a zároveň v nesprávnom právnom posúdení veci, keď povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie jej bola uložená v rozpore so zákonom. V konaniach začatých do 30. septembra 2012 sa s podaním odvolania nespája vznik poplatkovej povinnosti, aj jej žaloba v prejednávanej veci bola podaná ešte v čase, v ktorom konanie o nej bolo ex lege (vecne) oslobodené od súdnych poplatkov, pričom toto oslobodenie sa vzťahuje na konanie ako celok (teda aj na odvolanie) a trvá až do právoplatného skončenia konania. Mala za to, že súdy nižších stupňov nerešpektujú ústavný princíp právnej istoty (poukazujúc na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2011 č.k. IV. ÚS 499/2011-25) a ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. K dovolaniu žalobkyne, ktorým je napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, dovolací súd uvádza, že táto časť dovolania smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia. Uznesenia odvolacieho súdu proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalobkyňou napadnuté uznesenie nemá znaky uznesení, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach. Navyše, v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o súdnom poplatku.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené by dovolanie žalobkyne bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplyva.

9. Žalobkyňa tvrdí, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Namieta, že rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu sú neodôvodnené, nepreskúmateľné.

10. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015,

bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

11. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

12. Pokiaľ žalobkyňa vyvodzuje procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že jej, ako tvrdí, bol vyrubený súdny poplatok v rozpore so zákonom, dovolací súd uvádza, že samotným vyrubením súdneho poplatku sa strane sporu (účastníkovi) neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať. Strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia a vyrubenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnomu záveru dospel vo viacerých sporových veciach (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

13. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že jej bol vyrubený súdny poplatok v situácii, v ktorej jej nemal byť vyrubený, z rozhodujúceho obsahového hľadiska namietala, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (por. tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010).

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., ani z ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.